

Lieve gemeente,

Op dit moment duurt de Corona epidemie in ons land al bijna een jaar. Een jaar waarin we geconfronteerd werden met het feit dat we een gevaar voor elkaar vormen omdat we elkaar kunnen besmetten, zodat we afstand moeten houden, thuis moeten blijven en met een mondkapje op onze boodschappen doen.

Lock down, avondklok, quarantaine plicht en ga maar door, het zijn allemaal gewone woorden geworden in de ongewone situatie waar we nu al zo'n tijd in zitten.

Waar we ons vooral heel erg bewust van zijn geworden, is dat gezondheid zo ontzettend belangrijk voor ons is.

Want als we niet gezond zijn, dan wordt het leven anders.

Dan kunnen we niet meer doen wat we graag willen of datgene doen waarvan we vinden dat het nodig is, in ons werk, in de maatschappij, in de kerk.

Dan blijken er een heleboel belemmeringen te zijn.

We zijn met onze neus op de betekenis van gezondheid gedrukt.

Hoe kijken we daar als kerk tegenaan?

In het verleden werd er door de kerk wel anders tegenaan gekeken dan nu.

Er is een tijd geweest dat het lichaam niet zo belangrijk werd gevonden.

Want het ging vooral om de geest.

Het waren met name de kerkvaders, zoals Augustinus, die de nadruk legden op de geest en niet op het lichaam.

Zij waren beïnvloed door de Griekse filosofie waarin het idee was ontstaan dat het lichaam tegenover de geest stond.

Het dualisme.

De geest was belangrijk, daar ging het om en het lichaam was van minder belang.

Het lichaam stierf en de geest leefde na de dood verder
Onder invloed van deze Griekse filosofie, waarin de geest het
belangrijkste was, werd vervolgens ook de Bijbel gelezen en uitgelegd.
En ook in de Bijbel zelf, in het Nieuwe Testament in de brieven van
Paulus met name zien we invloeden van dit denken.

Maar wanneer we kijken naar het Oude Testament en naar de
Evangelien, dan zien we toch een heel ander beeld.

Juist in de Evangelien staan heel veel genezingsverhalen.

Er wordt verteld dat Jezus het land rondreisde en veel mensen genas
van hun kwalen.

We hebben dit heel lang in overdrachtelijke zin uitgelegd: het ging om
een geestelijke verandering bij de mens.

Dus als Jezus iemand genas die niet kon lopen, dan betekende dit dat
die persoon weer op de benen werd gezet en weer een weg zag om te
gaan.

Hij of zij zag weer hoe het verder moest in het leven.

En hetzelfde gold voor een blinde die genezen werd: ook die ging de
dingen beter en anders zien en kon zo weer verder.

Een dergelijke uitleg is op zich niet verkeerd, maar nu, met de ervaringen
van de Corona epidemie kijken we hier toch anders tegenaan.

Want misschien wordt er in de genezings verhalen ook wel gewoon
verteld hoe belangrijk gezondheid is voor een mens en hoe Jezus die
mensen ondersteunt.

Dat gezondheid en dat ons lichaam er toe doen.

Ditzelfde kunnen we ook terugvinden in het Oude Testament en dan met
name in de Thora, de eerste 5 boeken van de Bijbel en voor de Joden de
kern van de Bijbel.

Als we kijken naar Leviticus, het hart van de Thora, dan zien we daar veel geboden, soms bladzijden lang, die gaan over het lichaam en over ziekten die het lichaam kan hebben.

Want het lichaam is belangrijk, daar moet het gebeuren.

De doelgroep van de geboden van de Thora zijn mensen met hun leven, hun lichamen en hun relaties.

Zij worden in alle opzichten aangesproken en in elke realiteit.

Het gaat over concrete levens van concrete mensen en over de realiteit waar die mensen in zitten.

Daarover gaat de Wet, de Thora: wij zijn mensen in deze werkelijkheid en die moeten we sturen en er het beste van maken.

En hoe doen we dat?

Daarvoor zijn al die regels en geboden.

En als we ons als Christenen door de Bijbel willen laten inspireren dan kunnen we hier nog veel van leren.

Bijvoorbeeld dat leven volgens de Bijbel en volgens Gods wil alles te maken heeft met de biologie van mensen, met ons lichaam en wat we daarmee doen, met ziekte en gezondheid en met hoe we leven in de maatschappij.

Hierbij aansluitend:

Wat we ook uit de Bijbel leren is dat het leven van ieder mens ertoe doet.

In de Talmoed, dat is de Joodse uitleg van de Torah, daarin staat dat de waarde van één individueel leven, maakt niet uit van welk anoniem mens dan ook, dat die waarde gelijk is aan de waarde van het hele universum.

Het verlies van elk mensenleven komt neer op de ineenstorting van de kosmos.

Het is een leerstelling die ook in de Islam voorkomt en hieruit blijkt hoe belangrijk ieder mensenleven is.

In het verhaal dat we gelezen hebben geneest Jezus een man die leed aan huidvraat.

Melaatsheid zeiden we vroeger, maar het is de vraag of dit het ook geweest is.

In ieder geval moet hij vanwege de besmettelijkheid in quarantaine blijven.

Hij wordt buiten gesloten buiten de maatschappij en wat we zien is dat hij bij Jezus om hulp vraagt.

Hij negeert de regels en vraagt eigenlijk of Jezus de quarantaine regels ook wil negeren.

En Jezus doet dat, hij doorbreekt de grenzen van het buiten gesloten zijn van de man, steekt zijn hand naar hem uit en raakt hem aan.

Op dat moment verdwijnt de huidvraat en wordt de man rein.

Het verhaal heeft een aantal aspecten:

Allereerst gaat het om gezondheid en hoe belangrijk dit is.

Belangrijk voor ons leven.

En omdat we juist wanneer we niet gezond zijn gemakkelijk worden buitengesloten en niet gezien worden.

Want daar gaat het ook over in dit verhaal:

Over erbij horen en gezien worden.

Wordt de man gezien in zijn eenzaamheid en wordt hij gezien als de mens die hij is?

En voor ons geldt: worden wij gezien als de mens die we zijn?

En zien wij de ander?

En waar we hier ook over lezen dat is het zogenaamde Messias geheim van Marcus.

Heel vaak lezen we in het Marcus Evangelie dat Jezus niet wil dat het bekend wordt gemaakt wanneer hij iemand heeft genezen.

Hij wil dit geheim houden en het is niet helemaal duidelijk waarom dit zo geheim moet blijven.

Misschien omdat mensen dan verkeerde conclusies zouden trekken.

Bijvoorbeeld dat hij de lang verwachte Messias is die het volk van de Romeinen zou bevrijden.

Zo'n Messias wilde Jezus nu net niet zijn.

Bij hem ging het om het welzijn, geestelijk en ook lichamelijk, van de mensen.

Misschien was hij bang voor een grote toeloop van mensen met kwalen, omdat hij behalve het genezen daarvan ook nog een boodschap te verkondigen had.

We weten niet wat de reden is van dit Messias geheim, maar het resultaat is vaak dat mensen juist gaan praten over de hulp en de genezing die ze gekregen hebben, zodat er des te meer mensen naar Jezus toekomen.

Wat we uit het verhaal leren is dat ons lichaam en hoe we eraan toe zijn, dat dit bij ons menselijk bestaan hoort en dat het belangrijk is.

Zoals nu de Corona epidemie en de bestrijding ervan bij ons huidige leven hoort en het voor een groot deel bepaalt.

Het is de realiteit van ons bestaan en die realiteit doet ertoe.

En in die realiteit horen we ook de bemoedigende woorden uit het gedicht van Kris Gelaude: dat we *tot broederlijke en zusterlijke zorg geroepen worden, opdat er niemand achterblijft.*

Dat we kwetsuren helen en elkander oprichten.

Amen

